

מסורת הש"ס

האיש מקדש פרק שני קידושין

מ"א.

עין משפט
נר מצוה

א [מ"א] פ"ד מהל' גירושין
הלכה כב טו"ע א"ר
לפניו כ"ד ט"ז
צב ב מ"י פ"ט מהל'
גירושין הלכה לה
סגנון עין נ טו"ע א"ר
סימן קמח ספיף מנ:
צב ג ד ה מ"י פ"ח מהל'
אישות הל' ד טו"ע
א"ר סימן לה ספיף מה:
צד ר מ"י טו"ע א"ר
שם ספיף טו:

שיבוטל לעשותו פשוט. פי' בקונטרס אי משום שיש אורח ציון שיטה
לשיטה כשפוטו אין לחוש שיש סופרים הרבה שאינם
אומנים לסדר כתיבתן ומניחין אורח ציון השיטות ונראה דלפי' יש חלק
הרבה אין לחוש וא"ע ד' ג' דגט קרמ פסול' לא מיקרי קרמ אלא כשיש
שיטות של חלק טפי מן העדים

גט פשוט. העשוי כעין שלנו: **עדין מסוכן.** תחת הכתב: **מקושר.**
התם מפרש לה צבצא צמרא שתקוהו לכהניס שאין יכולין להחזיר
גרשושיה' וכשהיו כועסין הולכין אל הסופר דממנה לכתוב גט ונותנו
לה ומתמרט לאחר זמן תקנו להו מקושר שיש בו טורח לעשותו ולדרכי

(א) ב"ב קמ"ט (ב) ב"ב
קפה. וחס דנפס א"ר
הגלוין שר' גרם אב"י
(ג) [לפני מנ: זש"ג]
(ד) ב"ב קפה. גיטין מה
(ה) [בבב"י נוסף: דלמרה]
(ו) מוספתא דקידושין פ"ב
ה"ו (ז) [לנקמן פ"ב]
(ח) [שס"ג] (ט) [בבב"י
נוסף: הו"א] (י) [בבב"י
נוסף: הו"א] (יא) [בבב"י
ובב"י נוסף: דברי ר' ג
מא"ל] (יב) [מוס' ס"ף
מגילה] (יג) [כשניה רש"י
ז' [בבב"י שב"י] ר"ש
העצה לשבח מקודשת
[וב"י] (ט) [בבב"י שב"י
נוסף: כנון] (ט) [יהושע
ט. ס.] (ט) [בבב"י וכן
בגדלים ל: אום מפרשי
זה תרגום ושם שכל
אלו הפסוקים] (ט) רש"י,
(ק) [וע"ע רש"י לעיל ג'
ע"א ד"ה מרת הכניס,
ורש"י כתיבת יג ע"ב
ד"ה מדרשות] (ל) [בב"י
פ"א ע"ב] (מ) [ב"ב
שנתמנה] (נ) [וכ"כ הערוך
ערך מרגל] (ו) [בב"י
הלכה ד"ה אמר מנא א"ר
עד דמי הלכה ש"א
משה וכו'. ועין בב"י]

מוסף רש"י

גט פשוט. פשוט. שטר
פשוט כעין שלנו שאינו
מפור ומקושר דלנקמן
תפול וקושר קרוין גט
דמחמין בעלמא וגט חוב
שלין בו לחמיה, וכן
בגטין וכן בשטרות מיידי
דמחמין בגמרא כדי שלא
תחלוץ בין גיטין לשטרות
(רשב"ם ב"ב ק"ס). עדין
מחמין. בסוף השטר כמו
שטו טהנין לחוס בתבוי
(שם) מקושר עדין
מחמין. חובת שיטה
ומנה חלק כשעור שיטה
המחובה ויפולה על החלק
ותופר וא"ר' חובת שיטה
ומנה חלק ויפולה על החלק
על החלק ותופר וכן הרבה
כדי מקום תורף השטר,
והעדים חתומין במחון
כענין שפירשו אמוראי
בגמרא ובלבד שלא יהיו
קשרי מחוץ מעדין,
דמנן בתנן גיטין (פ"א)
דזהו ליה קרמ, ויפוס
כענין חוב כמובו כולו ענין
פשוט וחו הירקא אלבני
הפשוט במקושר ואלו
הכפילות כל כפל וכל
כפי עמלו ונראה במחון
כין כפל לכפל כעין קמח
הסופר, וכן מנח בגמרא
שעדים החתומין על כל
קשר וקשר נקראין ונראין
מחון (שם) וי"י ח"י"ו),
שניהם פסולים. שלא
עשו כתיבן מנחם, ואם
שטר חוב הוא אינו גובה
ל מן הירקות, ואם
גט אשה אינה מתגרשת
(שם). שיבוטל לעשותו
פשוט. לפשוט ולעשותו
פשוט, שקבע התפילות
ויפתח השטר ויהיה פשוט
(שם). ות"ק לית ליה
מנהג המדינה. בתמיה,
אם רש"י צ"ח לומר שרעי
פשוט ומקושר המפורשין
למ"ק אם יש מנהג שנהגו
לשנות דינם צענין אחר
הכל מנהג המדינה, והלא
ת"ק נמי מודה בזה (שם)
קשה. באתרא דנהיגי
בפשוט כו'. חלף לפש
בזה מנהג המדינה מנ'
לפלוני ת"ק ור"ש (שם).
דודאי קפידא. ואם גט
אשה פסול לגש בו (שם).
מנ סבר קפידא. וא"ע
לומר שהמדינה צין בפשוט
צין במקושר, כיון דלמנ
ליה בפשוט קפידא הוא
ויפול המקושר, ורש"י
סבר הכל מנהג המדינה,
לומר מראה מקום הוא
לכחוב לו לחמיה וימיהו
אם יתבוב פשוט, ומיהו
יחלף ליה שטר מקושר טפי
יחלף ליה שטר מנהג
המדינה בשנייהם (שם).
ממקום אחר פסול.

ג' גם פשוט עדין מתבוב מקושר עדין מאחוריו
"פשוט שכתבו עדין מאחוריו ומקושר שכתבו
עדין מתבוב שניהם פסולים ר' חנינא בן
גמליאל אומר מקושר שכתבו עדין מתבוב
כשר שיכול לעשותו פשוט רבן שמעון בן
גמליאל אומר הכל כמנהג המדינה והיונין
בה ותנא קמא לית ליה מנהג המדינה
ואמר ר' רב אשי באתרא דנהיגי בפשוט
ועבד ליה מקושר א"ג באתרא דנהיגי
במקושר ועבד ליה פשוט כולי עלמא לא
פליגי דודאי קפידא כי פליגי באתרא דנהיגי
בין בפשוט בין במקושר ואמר ליה עביד לי
פשוט ואזל ועבד ליה מקושר מר סבר
קפידא ומר סבר מראה מקום הוא לו ר'
אלעזר דתנן בהאשה שאמרה התקבל לי
גיטי ממקום פלוני וקבל לה גיטה ממקום
אחר פסול ורבי אלעזר מכשיר אלמא קסבר
מראה מקום היא לו אמר עולא מחלוקת
בשבח ממוין אבל בשבח יוחסין דברי הכל
אינה מקודשת מאי טעמא מסאנא דרב
מכרעאי לא בעינא תניא נמי הכי מודה
ר' שמעון אם הטעה לשבח יוחסין אינה
מקודשת אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא
דקתני ע"מ שאני כהן ונמצא לוי לוי ונמצא
כהן נתין ונמצא ממזר ממזר ונמצא נתין ולא
פליג ר"ש מתקיף לה מר בר רב אשי אלא
דקתני ע"מ שיש לי בת או שפחה מגודלת
ואין לו על מנת שאין לו ויש לו דשבח ממוין
הוא הכי נמי דלא פליג אלא פליג ברישא

ה"ה לסיפא הכא נמי פליג ברישא וה"ה לסיפא הכי השתא התם אידו
ואידו דשבח ממוין פליג ברישא והוא הדין בסיפא הכא דשבח יוחסין
הוא אם איתא דפליג נתני איבעית אימא הכא נמי שבח יוחסין מי סברת
מאי מגודלת גדולה ממש מאי מגודלת גדלת דאמרה היא לא ינחא
לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיבבותיי תנו רבנן על מנת שאני
קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת ר' יהודה אומר
צורתו הרי זה בדאי והמוסף עליו הרי זה מחרף ומגדף אלא מאי תרגום
תרגום דידן והני מילי דא"ל קריינ' אבל אמר לה קרא אנא עד דקרי אורייתא
נביאי וכתובי בדיוקא על מנת שאני שונה הזקיה אמר והלכות ור' יוחנן אמר
תורה מיריביו איזו היא משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש
מאי

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה המתרגם
וכו' והמוסף עליו
דמתרגם וחו:

מוסף תוספות

א מקלפת שער הנשים.
רש"י מניגה ד"ע ב.

תום ר"י הוקן

מחלוקת בשבח ממוין. אי
קפידא קרי מראה מקום
מקום הוא לו. אבל
בשבח יוחסין. שאמרה
לשלוחה צ"ח וקבל לו
קדושין מפלוני שאמר
לי שיהא לוי ונכחי
כהן, אפילו ר"ש מודה
דקפידא הרי שזה דעת
קצת בני אדם שאין רוצים
להתחרב עם גדול מהם
שבתנאה עליהם. פטנא.
מנעל גדול ממדת רגלי
איני חפיה. שיקריא. שבה
התורה. כצורתו. שבה
לחסר תרגום אנקלוס,
כגון לא תננה על, ריב
[שמות כג, ב] לא
[תהיה] [תהיה] על דינא.
מחרף. מבוה המקום
ומשנה את דבריו
שמוסף מדרשת. תרגום
דידן. של אנקלוס שהוא
מסני בריתא במגילת ה' תרגום
[א] ושם שכל לא ה' תרגום
ששכחורו וחזר הוא
יסודו. קרא. משמע יודע
עשרים וארבעה בדיקות.
הלכות. משנה. מדרש.
ור' יוחנן דאמר כהאן
והלכתא כחוקיה דתנא
רביה דר' יוחנן. ועוד דהא
אפיסקופא (ה) הלכתא כתנא
שהוא משנה ולא הלכתא
תורה, אלמא תנינא משמע
הלכתא ולא תורה.

ה"ה לסיפא הכא נמי פליג ברישא וה"ה לסיפא הכי השתא התם אידו
ואידו דשבח ממוין פליג ברישא והוא הדין בסיפא הכא דשבח יוחסין
הוא אם איתא דפליג נתני איבעית אימא הכא נמי שבח יוחסין מי סברת
מאי מגודלת גדולה ממש מאי מגודלת גדלת דאמרה היא לא ינחא
לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיבבותיי תנו רבנן על מנת שאני
קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת ר' יהודה אומר
צורתו הרי זה בדאי והמוסף עליו הרי זה מחרף ומגדף אלא מאי תרגום
תרגום דידן והני מילי דא"ל קריינ' אבל אמר לה קרא אנא עד דקרי אורייתא
נביאי וכתובי בדיוקא על מנת שאני שונה הזקיה אמר והלכות ור' יוחנן אמר
תורה מיריביו איזו היא משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש
מאי

ה"ה לסיפא הכא נמי פליג ברישא וה"ה לסיפא הכי השתא התם אידו
ואידו דשבח ממוין פליג ברישא והוא הדין בסיפא הכא דשבח יוחסין
הוא אם איתא דפליג נתני איבעית אימא הכא נמי שבח יוחסין מי סברת
מאי מגודלת גדולה ממש מאי מגודלת גדלת דאמרה היא לא ינחא
לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיבבותיי תנו רבנן על מנת שאני
קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת ר' יהודה אומר
צורתו הרי זה בדאי והמוסף עליו הרי זה מחרף ומגדף אלא מאי תרגום
תרגום דידן והני מילי דא"ל קריינ' אבל אמר לה קרא אנא עד דקרי אורייתא
נביאי וכתובי בדיוקא על מנת שאני שונה הזקיה אמר והלכות ור' יוחנן אמר
תורה מיריביו איזו היא משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש
מאי

ה"ה לסיפא הכא נמי פליג ברישא וה"ה לסיפא הכי השתא התם אידו
ואידו דשבח ממוין פליג ברישא והוא הדין בסיפא הכא דשבח יוחסין
הוא אם איתא דפליג נתני איבעית אימא הכא נמי שבח יוחסין מי סברת
מאי מגודלת גדולה ממש מאי מגודלת גדלת דאמרה היא לא ינחא
לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיבבותיי תנו רבנן על מנת שאני
קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת ר' יהודה אומר
צורתו הרי זה בדאי והמוסף עליו הרי זה מחרף ומגדף אלא מאי תרגום
תרגום דידן והני מילי דא"ל קריינ' אבל אמר לה קרא אנא עד דקרי אורייתא
נביאי וכתובי בדיוקא על מנת שאני שונה הזקיה אמר והלכות ור' יוחנן אמר
תורה מיריביו איזו היא משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש
מאי

ה"ה לסיפא הכא נמי פליג ברישא וה"ה לסיפא הכי השתא התם אידו
ואידו דשבח ממוין פליג ברישא והוא הדין בסיפא הכא דשבח יוחסין
הוא אם איתא דפליג נתני איבעית אימא הכא נמי שבח יוחסין מי סברת
מאי מגודלת גדולה ממש מאי מגודלת גדלת דאמרה היא לא ינחא
לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיבבותיי תנו רבנן על מנת שאני
קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת ר' יהודה אומר
צורתו הרי זה בדאי והמוסף עליו הרי זה מחרף ומגדף אלא מאי תרגום
תרגום דידן והני מילי דא"ל קריינ' אבל אמר לה קרא אנא עד דקרי אורייתא
נביאי וכתובי בדיוקא על מנת שאני שונה הזקיה אמר והלכות ור' יוחנן אמר
תורה מיריביו איזו היא משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש
מאי

ש"א אינה רוצה להכניס בתקום אחר (שם). ור"א מבכיר. דסבר מנחה מקום היא לו לטרוח ולבטח בשבילה עד אחר מקום, ואם יתפון ללכת יותר תפוח עליו צרכה (שם).